

риятъ—участникъ въ френската революция прѣзъ 1848 г., сподвижникъ на първия революционенъ (български централенъ) комитетъ въ Букурещъ, благотѣтель и кметъ въ Варна.

Тая фамилия или по-скоро родъ, редомъ съ тоя на сливенскитѣ Диямандовци, сж еднички, за които стари сливенци сочатъ, че по прадѣди, тѣ водятъ началото си вѣнъ отъ границитѣ на България. Въпросътъ е деликатенъ, а колкото се отнася за рода Диямандовци, съмнително е дали той има нѣщо общо съ годинитѣ 1672—74. За сродени съ Диямандовци се посочватъ други двѣ сливенски семейства Карапанчовци и Караапостоловци. Собствено днесъ фамилия Диямандовци въ Сливенъ нѣма. Тя е прѣселена наедно съ другитѣ сливенци въ Влашко (1830). Въ Букурещъ и до днесъ има нейни потомци подъ сжщото или други имена, но почти поромѣнчени. Споредъ дѣдо Нойко, Диямандовци сж били прѣселени въ Сливенъ отъ „Анадола“ (М. Азия) и то прѣди години, които той прѣдава съ кржглия изразъ „800 годишна работа“ Кѣмъ сжщия периодъ той отнася и прѣселването на Къзълбашитѣ (50—60 кжщи въ Айтосъ и 7—8 въ село Бѣла, надъ Сливенъ).

Сума години и вѣкове сж се изминали, и ний при липсата на писани или други що-годѣ задоволни данни сме принудени да се произнасяме възъ основа на мъгляви прѣдания и да ги подкрѣпваме съ догадки. Началото на сливенския родъ Диямандовци ни отнася въ доволно назадъ изминали години: той се счита за единъ отъ най-старитѣ тукъ родове. Възможно е да е срѣдневѣковенъ и привилегированъ или заваренъ въ туй състояние отъ турцитѣ. Тия Диямандовци сж били едни отъ най-богатитѣ сливенци, поради което нѣкои отъ тѣхъ сж носѣли и прѣзимето Мангърровци, което сж прѣдали и на една отъ махалитѣ на централния Сливенъ. Единъ отъ тия Диямандовци, нѣкой си дѣдо Дияманди, е живѣлъ близу до гимназията, въ стария дворъ, върху основитѣ на който е построена днесъ кжща на Ил. Гудевъ. Казватъ, че тоя дворъ е билъ посланъ съ квадратни мѣдни плочи. Съ Диямандовци се е родѣлъ и прочутиятъ сливенецъ-милионеръ, заселенъ въ Брашовъ прѣзъ 1800 г., Андонъ Ивановъ Камбуровъ, участникъ въ „Завѣрбата“ (1821), издателъ на Рибния Букваръ (1824 г.) и др. български книги, сливенски благотѣтель и т. н. Фамилиитѣ